

NS Spravodaj

NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org

#1142

02.02.2025 (136)

Výchova zlého génia

Gerhard Lauck

Časť 8

Školenie dôstojníkov

Výcvik nádejných mladých dôstojníkov sa neskôr stal jednou z mojich najdôležitejších a najprínosnejších úloh. Títo "mladíci" už mali za sebou veľa skúseností. Osvedčili sa. Teraz sme ich výcvik posúvali o úroveň vyššie.

Jedného dňa budú musieť byť *lepší ako my!* - Pretože aj nepriateľ sa časom zlepší.

Tento výcvik často prebiehal počas skutočnej podzemnej misie. Takpovediac "pod ostrou paľbou".

Tu sú niektoré z mojich vyučovacích techník:

Zastavte sa! Počúvajte! Učte sa!

Uprostred hektickej činnosti a uponáhľaných rozhovorov sa zrazu zastavím. Otočím sa k účastníkovi školenia, pozriem sa mu do očí a poviem: **Zastav sa! Všimni si to! Zapamätajte si to! Vysvetlím vám to neskôr! Odkaz XYZ.** Potom urobím alebo poviem niečo *zdanlivo triviálne, možno dokonca úplne hlúpe!*

V priebehu nasledujúcich dní alebo dokonca týždňov to urobím niekoľkokrát.

V tejto chvíli som si už začal spájať aspoň niektoré body. Začína vidieť vzorec. Moje šialenstvo má svoju metódu. A toto šialenstvo je súčasťou väčšieho plánu.

Pamätáte si, ako som urobil [čokoľvek] a dal som mu referenčný názov XYZ. To-

to je to, PREČO som to urobil. Predvídal som túto možnosť, aj keď sa mi vtedy zdala veľmi vzdialená, a zámerne som urobil toto konkrétne opatrenie ako preventívne opatrenie. NEbola to len náhoda alebo nehoda.

Tento druh demonštrácie sa ukázal ako veľmi účinná tréningová technika!

Bola to nekonečne lepšia otázka ako "chyták", pri ktorom musí študent uhádnúť, akú odpoveď "učiteľ chce".

Samozrejme, že som nemohol poznať budúcnosť! Toto nebol "zmanipulovaný" zápas. Skutočnosť, že som už v tom čase - konkrétne predtým, ako som mohol predvídať, že sa stane to či ono - urobil takú veľkú vec, dokázala, že som si to všetko nevymyslel až dodatočne, len aby som "vyzeral múdro".

To skutočne potvrdilo túto myšlienku. Dramaticky dokázal dôležitosť tohto bodu. A veľmi uľahčil jej zapamätanie.

O stupeň vyššie

Neustále som tiež upozorňoval na premenné a posudzoval - a neskôr prehodnocoval - ich veľkosť.

Povedal by som niečo také:

Zamyslime sa nad možnými dôsledkami tejto novej informácie... Potenciálny rizikový faktor A je teraz väčší. Predtým bol veľký ako hrášok. Teraz je veľký ako guľôčka. Nebezpečným sa stane až vtedy, keď dosiahne veľkosť basketbalovej lopaty. Zatiaľ nie je nebezpečný, ale rastie. Musíme ju sledovať.

Neskôr by som mohol povedať to isté, ale nahradiť *hrášok guľôčkou*... a *guľôčku golfovou loptičkou*. Potom dodám: "Práve sa posunula o *jeden stupienok vyššie*".

Alebo, ak bol teraz veľký ako *bejzbalová loptička*, že sa zvýšil o *tri stupne*.

Whoppers

Často používam príklady, ktoré zahŕňajú *obrovské preháňanie*. Medzi dôvody patria:

Po prvé, to je veľmi *jasné*.

Po druhé, dramatizuje to *dôležitosť* tohto bodu.

Po tretie, z toho je zrejmé, že tento príklad *sa NEMÁ chápať doslovne*.

Poznámka: Môže to mať aj *právne* dôsledky. Napríklad, ak by ma v súdnej sieni citovali vytrhnutého z kontextu.

Je to dôležitejšie, ako si bežný človek uvedomuje. Viem to z vlastnej skúsenosti.

Okresný prokurátor: *Vaša ctihodnosť, obžalovaný je také krvilačné monštrum, že sa dokonca vyhrážal, že svojich nepriateľov dá uvariť v oleji!*

Obhajca: *Namietam! Je to vytrhnuté z kontextu. Hneď nasledujúca veta bola: A uviazli na opustenom ostrove so svojou svokrou na šesť mesiacov!"*

Po štvrté, tento humor pomáha *odľahčiť situáciu* a znížiť úroveň stresu.

Po piate, je to jednoducho súčasť *môjho štýlu*. Takpovediac moja "podmnožina šialenstva".

Po príklade nasleduje označenie rozsahu veľkosti prehánania. Existujú tri úrovne:

Prvá úroveň

Hovorím: *To je samozrejme prehnané!*

(Áno, to je samozrejme nemožné!)

Druhá úroveň

Hovorím: *Hovorím, že trochu prehánam, ale NIE TAK veľmi, ako si asi myslíte!*

(Existuje **vzdialená** možnosť.)

Tretia úroveň

Hovorím: *Hovorím, že trochu prehánam, ale ani zďaleka nie tak veľmi, ako si pravdepodobne myslíte!*

(To je **určite** možné.)

Tieto tri úrovne niekedy zodpovedajú 5 %, 50 % a 95 %, ktoré sa používajú v "teórii hier". Je to veľmi užitočné pri strategickom plánovaní, kde je v hre veľa neznámych premenných.

Aj zdanlivo malý detail môže rozhodnúť. To môže viesť k náhlejšej a radikálnej zmene kurzu.

Súper

Infiltrácia polície

Represívne režimy majú nevýhodu. Nevedia, čo si ľudia *skutočne* myslia, pretože sa to boja otvorene povedať. Platí to aj pre vládnych predstaviteľov. Dokonca aj pre policajtov.

Polícia má ťažkú prácu! Riskujú svoje životy, aby ochránili čestných občanov pred zločincami.

Predstavte si, ako sa cíti policajt, keď ho stiahnu z trestného prípadu len preto, aby urobil záťah alebo zatkol nenásilných disidentov?

Predstavte si, ako sa cíti, keď vidí, ako je ťažký zločinec technicky prepustený... a potom vidí nenásilného disidenta odsúdeného len preto, že sudca *naťahoval* - alebo dokonca *ignoroval* (!) - zákon?

Alebo sa "myšlienkový zločin" trestá prísnejšie ako násilný trestný čin?

Alebo sa zločinec dostane z väzenia predčasne na podmienku, zatiaľ čo disident si takmer vždy musí odsedieť celý trest?

Odhliadnuc od ideológie je to jeden z dôvodov, prečo mnohí policajti prinajmenšom privierajú oči.

Udržať tajomstvo je vždy ťažké. Najmä ak to vie veľa ľudí. Ale v *tomto prostredí* je to ešte ťažšie.

V dôsledku toho rozsiahle operácie proti nám nevyhnutne zlyhávajú. Na to, aby sme dostali tip, stačí jeden človek. To sa dá ľahko urobiť bez rizika.

Najväčšie masové nálety, na ktoré si spomínam, sa uskutočnili počas môjho pobytu v Európe. Média tieto razie oslavovali ako obrovské víťazstvo polície. Neskôr som získal prístup k skutočným vládnym spisom. Množstvo skutočne zabaveného materiálu bolo v porovnaní s našou ročnou produkciou nepatrné.

Okrem toho aj tých niekoľko skutočne odsúdených osôb dostalo len pokuty. Vôbec žiadne väzenie!

Vtedy som to komentoval:

Rád by som poslal časť z každej výroby priamo na ústredie politickej polície. Ušetrilo by to peniaze daňových poplatníkov. Dokonca by som nechal políciu zachytiť VÄČŠIU časť našich zásielok ako teraz. Na oplátku by som ich jednoducho požiadal, aby po každej dodávke urobili veľký rozruch o svojom veľkom víťazstve. Výsledná publicita má oveľa väčšiu hodnotu ako náklady na obetovaný materiál.

Niečo podobné je už bežnou praxou u veľkých drogových dilerov, ako mi bolo povedané.

* * * * *

Na návšteve u priateľa v stredne veľkom meste niekto zaklopal na dvere. Vošiel jeho priateľ a sadol si oproti mne.

Najprv mi môj priateľ predstavil toho druhého muža. Bol to miestny policajný náčelník. Potom predstavil mňa.

Tento policajný šéf okamžite vedel, kto som. Vyskočil zo stoličky tak rýchlo, že ma to až vyľakalo. Potom mi srdečne podal ruku a zvolal: *Je mi ct'ou vás spoznať!*

Policajná mentalita

Môj priateľ Wally zbehol z východného bloku, kde pracoval ako policajný dôstojník. Jeho otec bol generálom v polícii. Príbeh svojho otca mi rozprával takto.

Jeho otec bol medzi svetovými vojnami policajtom v demokratickom režime.

Keď Nemci okupovali jeho krajinu, položili mu dve otázky:

Po prvé, chcete zostať policajtom?

Jeho odpoveď bola áno.

Po druhé, budete poslúchať rozkazy?

Jeho odpoveď bola opäť kladná.

Počas nemeckej okupácie zostal policajtom.

Keď prišli Rusi, položili mu tie isté dve otázky. A on dal tie isté dve odpovede.

Zostal policajtom. Nakoniec to dotiahol až na generála polície!

Nepamätám si, či bol alebo nebol v "kriminálnej polícii" alebo v "politickej polícii". Možno to znie zvláštne, ale myslím si, že to nie je veľký rozdiel.

Iný môj priateľ sa sťažoval, že sa stretol s tými istými agentmi politickej polície v troch nasledujúcich režimoch. Napriek tomu, že všetky tri režimy boli úplne iného a vzájomne nepriateľského ideologického zamerania! (Weimarská republika, Tretia ríša a takzvaná Spolková republika Nemecko.)

Opäť to môže znieť zvláštne, najmä pre Američanov. Ale stojí za to si to uvedomiť.

Tí istí policajti, ktorí kedysi bránili americkú ústavu, môžu jedného dňa poslúchať príkazy vlády, ktorá "bráni demokraciu" tým, že posiela kritikov a disidentov do väzenia!

To sa už stalo vo východnej aj západnej Európe. Mohlo by sa to stať aj v Amerike.

* * * * *

Z ľahšej stránky som bol raz svedkom nasledujúcej scény. Ten istý Výcho-

doeurópan a ďalší muž, Stredoeurópan, obaja s výrazným prízvukom, sedeli pri stole v reštaurácii. Rozprávali sa o zbraniach. Američan sediaci pri tom istom stole bol z toho v rozpakoch. Rozmýšľal, čo si myslia ľudia pri okolitých stoloch.

Ale pomstil sa. Európania sa pred výberom pýtali na ročník vína. Keď sa na neho čašníčka obrátila, povedal, že chce mlieko. Mal však jednu otázku: *Slečna, môžete mi, prosím, povedať ročník mlieka?*

* * * * *

Aj tento Američan mal počas hostiny na Deň vďakyvzdania napoly zábavný, napoly chutný zážitok.

Bývalý pomocný policajt vo východnej Európe opísal niektoré veci, ktorých bol priamym svedkom. Medzi nimi boli aj ľudské kosti, ktoré sa povalovali na železnici. Výsledok kanibalizmu.

Američan stratil chuť do jedla.

* * * * *

Mnohí starší Východoeurópania by v miestnosti s telefónom jednoducho nediskutovali o ničom citlivom. Dokonca aj keby bol na slúchadle. Ich tínedžeri narodení v Amerike sa tomu smiali. Po rokoch sa tie isté deti, teraz už v strednom veku, dozvedeli, že skutočne je možné odpočúvať, aj keď je telefón na slúchadle!

"Obmedzená politická vojna"

Po prvé: Odvolali sme sa na vládu.

Žiadame len slobodu. Slobodu prejavu. Slobodu zhromažďovania. Slobodu zakladať vlastné strany a zúčastňovať sa na demokratickom procese. Ak nás ľudia chcú voliť, mali by mať možnosť tak urobiť. Ak nás voliť nechcú, tak nemusia.

Hovoríte, že nás staviate mimo zákon, pretože sme hrozbou pre demokraciu." Vy ste hrozbou pre demokraciu!!!

Ak sa pokúsime legálne pracovať v rámci vašich nejednoznačných "zákonov," naše organizácie aj tak jednoducho zakážete. Ak pracujeme v ilegale, sme "legálni" už od začiatku. Hrozia nám síce prísnejšie tresty, ale je ťažšie nás nájsť.

Aj keď sme nútení odísť do podzemia, obmedzujeme sa na nenásilný odpor. Ne-túžime nikomu ublížiť. Chceme ľudí presvedčiť, nie zabiť. Takisto sa nechceme vyhovárať na "terorizmus." Ale vy nás aj tak označujete za "teroristov," aj keď vaša

vlastná polícia potvrdzuje, že to nie je pravda!

Sme odhodlaní zostať nenásilní. Je však zrejmé, že s rastúcim útlakom bude čoraz viac jednotlivcov konať na vlastnú päsť z číreho zúfalstva. - Príčinou ste VY, nie my! V skutočnosti odrádzame od terorizmu, pretože ponúkame nenásilnú alternatívu a pretože využívame svoj vplyv, aby sme nabádali k zdržanlivosti!

Ak získame slobodu, radi budeme dodržiavať pravidlá demokracie."

Ak získame moc prostredníctvom nenásilnej revolúcie, ponúkneme našim bývalým protivníkom veľkorysú imunitu.

Ak jedného dňa váš útlak vyvolá ozbrojené povstanie, potom sú všetky stávky zrušené! Potom už nikto nemá žiadnu kontrolu!

Sme ochotní zomrieť za našu vec. Vy áno?

Koľko vašich zamestnancov je ochotných zomrieť za váš režim?

Koľko z vašich takzvaných lídrov?

Vedeli sme, že vláda nám nedá slobodu bez boja. Jednoducho sme robili všetko, čo bolo v našich silách, aby to bol *nenásilný* konflikt.

Po druhé: informovali sme vládnych úradníkov ako jednotlivcov.

Existujú tri druhy štátnych úradníkov:

Po prvé, tí, ktorí sú, povedzme, menej ako nadšení a dôkladní. Je zrejmé, že títo rozumní úradníci sa nás nemusia báť.

Po druhé, tí, ktorí sú svedomití, ale nie príliš. Títo úradníci sa tiež nemusia báť.

Po tretie, tí, ktorí sú úplne nadmerní. Na týchto horlivcov sa nezabúda. Budú postavení pred súd. Ibaže by sme udelili všeobecnú amnestiu, pravdepodobne výmenou za nejaký ústupok zo strany vlády.

Vo všeobecnosti má úradník určitú *voľnosť*. Musíme sa usilovať o jej presné posúdenie a podľa toho konať. Ak žiadame *príliš veľa*, nie je schopný vyhovieť a je nútený dostať sa do slepej uličky. Vždy sa musíme usilovať o *uvolnenie*, nie o sprísnenie väzieb medzi jednotlivým úradníkom a vládou.

Niekedy som mal úprimný rozhovor medzi štyrmi očami s vládnym úradníkom.

Mnohokrát sa nám podarilo nájsť rozumné a obojstranne prijateľné riešenie problému.

Inokedy mu zbelela tvár...

Tieto príležitosti boli zriedkavé. Riziko spätného zásahu a potenciálne vážnej eskalácie bolo zvyčajne príliš veľké. *Pozitívne posilnenie* je vo všeobecnosti najlepšie. Dokonca aj *negatívne posilnenie* sa dá bezpečnejšie dosiahnuť prostredníctvom *humoru*.

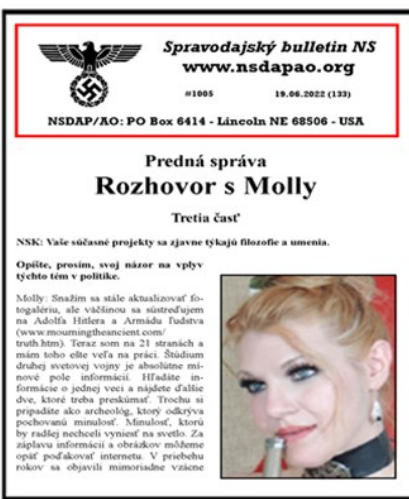
Policajní informátori

Keď som získal prístup k rozsiahlym vládnym spisom o policajných informátoroch, prekvapilo ma, aký žalostný je ich počet aj kvalita.

Jeden z nich tvrdil, že je môj blízky priateľ. Jeho opis môjho fyzického vzhľadu bol veľmi nepresný! Napriek tomu sa mu podarilo poberať plat informátora viac ako rok. Dokonca mu vláda zaplatila viacero ciest do cudzích krajín!

Príležitostne sa identita informátora odhalí jednoduchou byrokratickou chybou. Je to pochopiteľné. Papierová dokumentácia je niekedy taká rozsiahla, že človek musí byť takmer na niekoľko týždňov zavretý v cele, aby ju celú prečítal!

Našťastie som si takúto príležitosť užil! Mal som dostatok času na dôkladné preštudovanie rozsiahlych spisov k veľkému prípadu, ktorý mi bol veľmi blízky. Už len tieto informácie by mi stáli povedzme za rok života. Nehovoriac o čírej rasti a smiechu!

NSDAP/AO je najväčšia na svete Dodávateľ národnej socialistickej propagandy!

Tlačené a online periodiká v mnohých jazykoch

Stovky kníh v mnohých jazykoch

Stovky webových stránok v mnohých jazykoch

